

20 Οκτωβρίου 2014

“Βρισκόσουν στον αέρα, γιατί σε κρατούσαν θείοι Άγγελοι”. Λειτουργικά βιώματα

/ [Γενικά Θέματα](#) / [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)





Ο Ιερομόναχος Ιωακείμ Σπετσιέρης (1858-1943) διηγείται τις ακόλουθες εμπειρίες του από την περίοδο της παραμονής του στη μονή του αγίου Σάββα, στα Ιεροσόλυμα : Την τέταρτη Κυριακή της μεγάλης σαρακοστής του 1888 λειτουργούσε στο καθολικό ο ιερομόναχος Γερμανός. Ήταν τύπος αληθινού μοναχού, απλός, άκακος, απονήρευτος, μειλίχιος και ταπεινός. Μετά τη μεγάλη είσοδο, όταν βγήκε στην ωραία πύλη για να ευλογήσει το εκκλησίασμα, μου φάνηκε το πρόσωπό του σαν μια πύρινη Φλόγα.

Τί έπαθε ο παπα-Γερμανός ; ρώτησα τον π. Κύριλλο, νομίζοντας ότι κάτι δυσάρεστο του συνέβη. Σώπα, μου λέει, μεταρσιώθηκε από τη θεία χάρη. Πνευματικά δεν ζει πλέον στον κόσμο, βρίσκεται στον ουρανό. δεν βλέπεις που κινείται μηχανικά σαν να είναι αφηρημένος ; Αυτό συμβαίνει κάθε φορά που λειτουργεί.

Όταν έγινα ιερέας, Μια μέρα ρώτησα τον παπα-Γερμανό: Πάτερ Γερμανέ, έχω διαβάσει ότι παλαιότερα πολλοί ιερείς, όταν έκαναν τη μεγάλη είσοδο κρατώντας τα τίμια Δώρα, δεν πατούσαν ατή γη. Υπάρχουν τέτοιοι ιερείς σήμερα; Μην αμφιβάλλεις, μου είπε, μήπως συμβεί και σε σένα κάτι τέτοιο !

Πραγματικά, την επόμενη Κυριακή ήμουν εφημέριος. Όταν λοιπόν βγήκα για τη

μεγάλη είσοδο κρατώντας τα Άγια, σήκωνα τα πόδια μου, γιατί δεν εύρισκα στερεό έδαφος να πατήσω. Αργότερα με επισκέφθηκε στο κελί μου ο παπα-Γερμανός και με ρώτησε: Γιατί σήμερα, την ώρα της μεγάλης εισόδου, σήκωνες τα πόδια σου; δεν ξέρω τι έπαθα, δεν εύρισκα στερεό έδαφος να πατήσω. Ακριβώς. Βρισκόσουν στον αέρα, γιατί σε κρατούσαν θείοι Άγγελοι. Πίστευε λοιπόν και μη ερεύνα, γιατί το μυστήριο της θείας ευχαριστίας είναι μεγάλο. Μόνο στη μεγάλη είσοδο κρατούν το λειτουργό οι θείοι Άγγελοι στον αέρα; Ναι, γιατί τότε φέρει επάνω του τα τίμια Δώρα. Όταν τα αποθέσει, τότε ή χάρη ενεργεί στο πνεύμα του, πού το μεταρσιώνει στον φωτεινό και ουράνιο κόσμο.

ΠΗΓΗ : ΘΑΥΜΑΤΑ ΚΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ, εκδ. ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΥ, ΩΡΟΠΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ, σ. 89 κ.ε.

Πηγή: tribonio.blogspot.gr